

pridobitvenega čina. Ta Interes je večji kakor interes nepoznane tretje osebe; zato navaja pravni red lastnika z njegovimi odškodninskimi zahtevki — na dolžnika. Ako je izvršilni organ dobil v roke izkupilo, tretji pa se ni ganil, tedaj se izkupilo izroči upniku, razen če treba razdelbenega postopanja. Zakon pripisuje izročitvenemu činu trojen pomen: Izvršbeni denar naj se porabi za plačilo terjatve, s čemer naj nastopi normalni konec zadolžnega razmerja. Oprostilni učinek plačila naj se ne stavi pred faktično zadostitev upnika. Dolžnik naj velja za plačnika, učinek plačila naj se ne smatra drugače, kakor kadar plača dolžnik prostovoljno.

Izvršilni organ ne ravna, kadar vrši državno izvršbeno dejanje, kakor zastopnik upnika. Lastnino na izvršbenem denarju pridobi upnik še-le takrat, ko izvršbeni denar prejme; postane pa lastnik tudi tedaj, ako glede odvzetega denarja ali predane reči ni imel zastavne pravice. Njegova pridobitev lastnine temelji na državnem pripustitvenem činu (Übereignungsakt), kateremu gre po zakonu pomen plačila od strani dolžnika. Upnik zgubi svojo terjatev; pridobitev, ki stopi na mesto terjatve, se znači za izmeno dober (Güteraustausch). Ako je ob tej izmeni upnik v dobri veri; onda zakon ščiti njegovo pridobitev zoper obogatitvene zahtevke tretjih oseb. Upnik ni obogačen, ker je izgubil svojo pravno pozicijo kakor upnik nasproti dolžniku in je s tem storil pravno dopustno žrtev.

Slednjič razvija pisatelj svoje nazore, da more izostati pravosnovna moč državnih izvršbenih činov le tedaj, ako zasebnopravni učinek, ki ga zakon pripisuje onim činom, po načelih privatnega prava ne more nastopiti, in pride do sklepa, da odgovarja popolnoma zahtevam pravičnosti in poštenja, ako zakonodajalec reši konflikt med upnikom in tretjo osebo — po končani izvršbi v prid upnika. —

Že te kratke navedbe o vsebini tega dela izpričujejo, da je dr. H e n d e l zasnoval rešitev prepornega vprašanja na temeljni misli procesualne upravičenosti ter da je ustanovil s tem pravni tvor — procesualne zamolčatve (Verschweigung). Ta kritična misel je baš tako nova kabor zanimiva, ona se pa tudi povsem strinja s temeljnimi načeli veljajočega privatnega prava. Praksa ima povoda dovolj, da se popolnoma prilagodi podatkom tega dela in da pri tem nazoru stanovito vztraja.

Dr. M. D.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. julija 1914.

— (Društvo Pravniki) je po svojem predsedniku izrazilo dne 1. julija t. l. pri c. kr. deželnem predsedstvu svoje najglobokejše sožalje povodom pretresljive smrti Njegove c. in kr. Visokosti presvetlega gospoda nadvojvode Frana Ferdinanda in visoke soprege. C. kr. deželno predsedstvo je vsled

razpisa gospoda ministra za notranje stvari z dne 6. julija 1914 št. 7518 sporočilo društvu Najvišjo zahvalo za izraženo sožalje.

— (Odvetniška zbornica kranjska) je po svojem predsedniku dr. Majaronu in podpredsedniku dru. Papežu dne 1. t. m. izrazila pri c. kr. deželnem predsedstvu svoje najglobokejše sočuvstvanje povodom pretresljive smrti Njegove c. in kr. Visokosti, presvetlega gospoda nadvojvode Franca Ferdinanda in visoke mu soproge. Vsled razpisa gospoda ministra za notranje stvari z dne 6. julija 1914 št. 7518 je c. kr. deželno predsedstvo javilo zbornici Najvišjo zahvalo za to izraženo sožalje.

— (P. n. naročnikom na znanje!) „Slov. Pravnik“ ne izide redno za meseca avgust in september, ampak šele v oktobru, tedaj pa kakor zbornik v spomin petindvajsetletnice društva „Pravnika“.

— (Kronika društva „Pravnika“). Ker je bil društveni častni član gospod Ivan Kavčnik imenovan za dvornega svetnika na vrhovnem sodišču, priredilo mu je društvo dne 20. pr. m. poslovilen večer v „Unionu“. Pri skupni večerji, h kateri se je zbralo 30 društvenikov, je predsednik g. dr. Majaron v daljšem govoru čestital gospodu dvornemu svetniku Kavčniku, da je s svojim vzornim službovanjem dosegel izredno dostojanstvo vrhovnega sodnika. Naštevaj je tudi njegove mnoge zasluge za društvo, vsled katerih je bil že l. 1903 imenovan za častnega člana njegovega, ki so se pa tudi pozneje nadaljevale, osebno z odličnim sodelovanjem pri „Slov. Pravniku“. Gospod dvorni svetnik je še prevzel drage volje uredništvo slavnostnega spisa, ki izide za društveno petindvajsetletnico. Glede na vse to je predsednik iskreno voščil g. dvornemu svetniku ob navdušenem pritrjevanju vsega omizja. Gospod dvorni svetnik je v svojem odgovoru izražal veselje, da se mu je dala taka lepa prilika za poslovlilo od društvenikov, kolegov in prijateljev. Poudarjal je, da se rad spominja, kako je stopil pred mnogimi leti v ožji literarni stik z društvom in kako mu je bila lastna potreba, gojiti to zvezo, ki je tako postala neločljiva. Priporočal je pravnikom, naj podpirajo lepo delujoče društvo, na čegar rast in napredek je dvignil svojo čašo. Gospod višjesodni svetnik Vedernjak se je v živahnem govoru poslavljaj od g. dvornega svetnika v imenu ožjih kolegov, poudarjajoč njegovo postrežljivost in dobrohotnost v občevanju. Gospod dvorni svetnik Kavčnik je odgovarjal, da ga to prijazno priznanje še posebno veseli in da hoče svoje kolege tudi v bodoče ohraniti v najboljšem spominu. Družba se je razšla v pozni uri z zavestjo, da je preživela lep kolegialen večer. Gospod dvorni svetnik je za ta večer prejel tudi nekaj pismenih čestitk in tudi poseben brzojavni pozdrav od „Pravnikove“ podružnice v Trstu.

— (Stalna delegacija avstrijskih odvetniških zbornic) je imela 25. junija svojo sejo na Dunaju pod vodstvom predsednika nižjeavstrijske zbornice dra. pl. Feistmantla. Udeležili so se je odposlanci skoraj vseh zbornic, med njimi dr. Majaron za odvetniško zbornico Kranjsko. Zbor je predvsem po živahni razpravi sklenil ostro resolucijo proti noveli o razbremenitvi sodišč, ker se je uvedla brez parlamenta in z zlorabo § 14 drž. osnov. zakona, in zahteval, da se nemudoma napravi red v javnem pravu, kakor tudi, da zakonodajstvo skoraj reši justične zakone, ki so že tako dolgo v razpravi. O

vsebinski te novele se bo delegacija izjavila, ko dobi parlament priliko baviti se s to cesarsko naredbo. Na vprašanje dra. Majarona, kako je s podelitvijo legitimacij za pisarniške uradnike, osobito ker je dunajska zbornica v znak protesta proti noveli odklonila vsako sodelovanje, se je določilo, da se zadeva prepušča presoji posameznih odvetniških odborov. — Delegacija je vzela na znanje poročilo dra. Körnerja, predsednika zbornice v Pragi in referenta v justičnem odseku, o načrtu novega odvetniškega reda in sklenila, da o svojem času predloži parlamentu svoje nasvete, osobito zastran prestopanja sodnih svetnikov k odvetništvu. — Razprava se je vršila nadalje o plenisimarnem sklepu, vrhovnega sodišča, da ne zadenejo zavezanca stroški razdelitve skupila, če ni zanje pogojena posebna kavcija. Sklenilo se je, da ta nazor ni pravilen in da daje neosnovano prednost izposojevalcem denarja, ter treba zategadelj k § 74 izvrš. reda dostavka, ki bo v bodoče izključeval tako interpretacijo. — Na vprašanje moravske zbornice se je določilo, da o prošnjah črtanih odvetnikov za zopetni vpis odloči najprvo odbor, potem na pritožbo občni zbor in vrhovno sodišče. — Obširno statistično poročilo o zastopstvu revnih je podal predsednik zbornice v Lvovu. Konstatiralo se je izvenredno breme, z zastopanjem revnih, osobito na sedežih okrožnih sodišč. V razpravah so se razmotravali različni načini odškodnine in je prevladala misel, da bi naj država dala odškodnino, sicer ne posameznim odvetnikom, pač pa posameznim zbornicam, da se tako dotira kak bodoči pokojninski zaklad za odvetnike ali sličen namen. Sklenilo se je, o tem vprašati zbornice in kasneje sklepati. — Končno je predsednik dr. Majaron po naročilu kranjske zbornice spraval na razgovor postopanje odvetniških odborov glede na sestavo imenikov vojaških zagovornikov, zlasti glede na to, da se znabiti ne vpišejo vsi, ki so se oglasili, akoravno morajo odvetniške zbornice zavzemati stališče, da je vsak odvetnik sposoben tudi za vojaškega zagovornika. V graški odvetniški zbornici se vsled sklepa občnega zbora celo nobeden odvetnik ni oglasil za vpis med vojaške zagovornike. V diskuziji, ki se je na to vršila, se je povdarjalo, da so se svoj čas pri tozadavnem posvetovanju v justičnem odseku poslanske zbornice dala primerno zagotovila. Ako bode vojno, oziroma deželnobrambeno ministrstvo res delalo razliko med priglašeni odvetniki, potem bo pač stvar delegacije in posameznih zbornic, da se varuje občno odvetniško stališče. (Ravnokar objavljena imenika vojaških zagovornikov kažeta, da se pri vpisu ni delala razlika in so vobče vpisani vsi prijavljeni odvetniki. Op. ur.) Ko so se rešile še nekatere manj važne točke, je bilo dosedanje predsedništvo delegacije vnovič izvoljeno in se je prihodnja seja zopet določila na Dunaju. x.

„Slovenski pravnik“ izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva „Pravnik“ brezplačno; za nečlane pa velja za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.
